

I B

Temat: Organizacja armii rzymskiej

Rzymianie zapisali się w historii jako twórcy rozległego imperium. Nie byłoby to możliwe bez dobrze zorganizowanej i silnej armii. Wojsko rzymskie miało charakter obywatelski, co oznacza, że każdy obywatel był zobowiązany do służby wojskowej. Obywatele nie służyli w armii bez przerwy – powoływani do niej byli tylko w razie potrzeby, a za swoją służbę nie otrzymywali żołdu. Uległo to zmianie w IV i III w. p.n.e. gdy wojny prowadzono coraz częściej – armia zmieniała się stopniowo w regularną, a żołnierzom zaczęto wypłacać żołd.

Armia rzymska składała się głównie z ciężkozbrojnej piechoty zorganizowanej w legiony. Na czele tych formacji stali konsulowie – każdy z nich dowodził dwoma legionami.

W rzymskim wojsku obowiązywała surowa dyscyplina. Wódz miał pełnię władzy nad wszystkimi żołnierzami i karał ich za każde nieposłuszeństwo. Jeśli oddział uciekł z pola walki lub się zbuntował karany był decymacją. Oznaczało to, że co dziesiątego losowo wybranego legionistę karano śmiercią. Obok kar istniał system nagród.

Wojownik, który wyróżnił się w walce mógł liczyć na awans i medal. Z kolei zwycięski wódz mógł ubiegać się o triumf czyli uroczysty wjazd do Rzymu na czele swoich wojsk.

W czasie tej uroczystości prezentowano mieszkańcom stolicy pojmanych jeńców i łupy zdobyte na wrogu, Zwieńczeniem triumfu było złożenie ofiar w świątyni na Kapitolu.

W połowie II w. p.n.e. po wielu wojnach armia rzymska zaczęła mieć problem z uzupełnieniem stanu. W trudnej sytuacji senat zgodził się, by rekrutowano również ludzi ubogich i by pokrywano koszty i uzbrojenia ze skarbu państwa.

Temat: Początki chrześcijaństwa.

W pierwszej połowie I wieku n.e. w podbitej przez Rzymian Palestynie swoje nauki głosił Jezus z Nazaretu, nazywany później Chrystusem. Jezus nauczał wśród mieszkających tam Żydów, że najważniejsza jest miłość do jedynego Boga oraz bliźnich. Obiecował zbawienie i życie po śmierci wszystkim, którzy będą postępować zgodnie z jego naukami. Nauki Jezusa były rozpowszechnione przez apostołów – jego najbliższych uczniów. Głosili oni, że mistrz zmartwychwstał i udzielał chrztu jego kolejnym wyznawcom. Dzięki ich działalności nowa religia nazywana chrześcijaństwem rozprzestrzeniła się poza Palestyną.

Pierwsi chrześcijanie skupiali się we wspólnotach, czyli gminach. Na ich czele stali biskupi. Liczba gmin rosła szybko początkowo głównie we wschodniej części imperium. Z czasem chrześcijaństwo pojawiło się na innych terenach, również w Rzymie. Według tradycji pierwszym biskupem rzymskim był apostoł Piotr. Jego następcy z upływem wieków zyskali zwierzchnictwo nad wyznawcami chrześcijaństwa na całym świecie, którzy tworzą Kościół czyli wspólnotę wiernych. Kolejni biskupi Rzymu przyjmowali tytuł papieża.

Zadanie domowe

Opisz kim byli apostołowie i jaką rolę odegrali w rozwoju chrześcijaństwa.